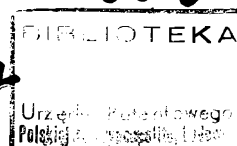

3 listopada 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

B 60 t

15/18

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 6288.

Kl. 63 c 55.

Société Anonyme Servo-Frein Dewandre
(Liège, Belgja).

Hamulec pomocniczy.

Zgłoszono 2 stycznia 1926 r.

Udzielono 12 listopada 1926 r.

Pierwszeństwo: 10 sierpnia 1925 r. (Belgja).

Wynalazek niniejszy dotyczy hamulca pomocniczego, w którym siła hamująca wytwarza działanie sprężonego lub rozrzedzonego powietrza na tłok połączony z układem dźwigni hamulcowych, regulowane zaworem rozrządczym.

Wynalazek odznacza się szczególnie praktycznym układem i zestawieniem poszczególnych narządów hamulca. Stosownie do wynalazku wszystkie te narządy są tak zgrupowane, że stanowią jednolitą całość, dzięki czemu ustawianie lub zdejmowanie hamulca jest nadzwyczaj uproszczone, gdyż wystarczy odkręcić śruby przytwierdzające tę jednolitą całość, odłączysz ją poprzednio od układu drążków hamulcowych.

Wedle wynalazku, zawór rozrządczy

jest bezpośrednio przytwierdzony do cylindra hamulcowego, a wszystkie dźwignie i drążki, które łączą tłok hamulcowy z ciągłami prowadzącymi do klocków hamulcowych są ułożone w tym samym kadłubie co i cylinder hamulcowy.

W wypadku konieczności zastosowania przekładni bardziej skomplikowanych pomiędzy pedałem hamulca i ciąglem układu drążków hamulcowych, to i te narządy dodatkowe można umieścić w tymże korpusie, który zawiera cylinder, jak to zresztą wyjaśnimy poniżej.

Rysunek przedstawia rozmaite główne sposoby wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok z góry, częściowo w przekroju. Fig. 2—przekrój poprzeczny według linii II—II figury 1. Fig.

3—przekrój poprzeczny według linii *III—III* na fig. 2. Fig. 4—widok w perspektywie urządzenia przedstawionego na fig. 1, 2 i 3. Fig. 5, 6 i 7—widoki schematyczne innych sposobów wykonania tegoż wynalazku.

Wykonanie hamulca według patentu Nr 6287, przedstawione na fig. 1 do 3, jest podane tutaj jedynie jako przykład, aby uwidocznić wzajemny układ i zależność różnych części składowych mechanizmu.

W schematycznym przedstawieniu przyrządu, podanem na fig. 4, cięgło 77 prowadzące do drążka hamulcowego (pedał 13) nosi literę *R*; drążki zaś 78*a* i 78*b* poruszające układ hamulcowy są oznaczone literami *C* i *C*¹ a zawór rozrządczy — literą *D*. Zawór ten jest bezpośrednio umocowany przy cylindrze 3. Całkowity, opisany powyżej mechanizm mieści się w jednej skrzynce, w karterze 84.

Z fig. 4 widać że drążek *C* nie znajduje się w tej samej płaszczyźnie pionowej co i drążek *R*, ale nieco na lewo, jeżeli patrzeć będziemy prostopadłe do pedału 13. Nic jednak nie przeszkadza aby drążek *C* był umieszczony na prawo od drążka *R*, albo też pod nim lub w jego przedłużeniu. Tak samo, zawór rozrządczy *D* może się znajdować wprost nad cylindrem 3 lub nieco z boku, w prawo lub na lewo.

Karter 84 przedstawia skrzynię, której boki podłużne mają kształt trapezoidalny.

Drążek *R*, w wykonaniu, przedstawionem na fig. 4, wchodzi do karteru 84 przez jego pionową frontową ściankę, ale może również wchodzić przez ukośną frontową ściankę jak to pokazano na fig. 5.

Fig. 6 przedstawia sposób wykonania, w którym pedał 13 obraca się na wale stanowiącym część układu dźwigni hamulcowych. W tym wypadku drążek *C*, który należy do tego układu, jest również połączony z tym wałem.

Wynika stąd, że oba drążki *R* i *C* wchodzi do karteru przez tę samą ściankę

przednią, która na fig. 6 jest ścianką pionową a na fig. 7—ścianką ukośną.

Na figurze tej drążek *C* uruchamia przedni hamulec wozu, a drążek *C*¹ tylny jego hamulec.

Zawór rozrządczy, nie przedstawiony na fig. 5, 6 lub 7, można umieścić w dowolnym miejscu bądź na cylindrze, bądź wewnątrz lub zewnątrz karteru 84.

W miejscach gdzie drążki hamulcowe przechodzą przez ścianki karteru umieszcza się zasłony ze skóry lub innego materiału (patrz fig. 2), które zapobiegają zanieczyszczaniu się karteru.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Hamulec pomocniczy, znamieny tem, że zawór rozrządczy jest przytwierdzony do cylindra hamulcowego.

2. Hamulec pomocniczy według zastrz. 1, znamieny tem, że cały układ hamulca według patentu Nr 6287 mieści się w karterze, do którego otwartym swym końcem zanurza się cylinder hamulcowy.

3. Hamulec pomocniczy według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że boczne podłużne ściany karteru mają kształt trapezoidalny z wystającymi cylindrycznymi bokami cylindra hamulcowego.

4. Hamulec pomocniczy według zastrz. 1—3, znamieny tem, że cięgło, połączone z pedałem, wchodzi do karteru przez jedną z jego ścianek i stanowi część układu drążków, który przechodzi przez ściankę przeciwną karteru, przyczem oba te drążki biegną mniej więcej równoległe do osi cylindra hamulcowego.

5. Hamulec pomocniczy według zastrz. 1—4, w którym pedał hamulcowy jest osadzony na wale, należącym do układu dźwigni hamulcowych, znamieny tem, że oba drążki prowadzące, jeden do pomienionej rękoności, drugi zaś stanowiący część rzeczoności układu dźwigni, przechodzą przez tę samą ściankę karteru.

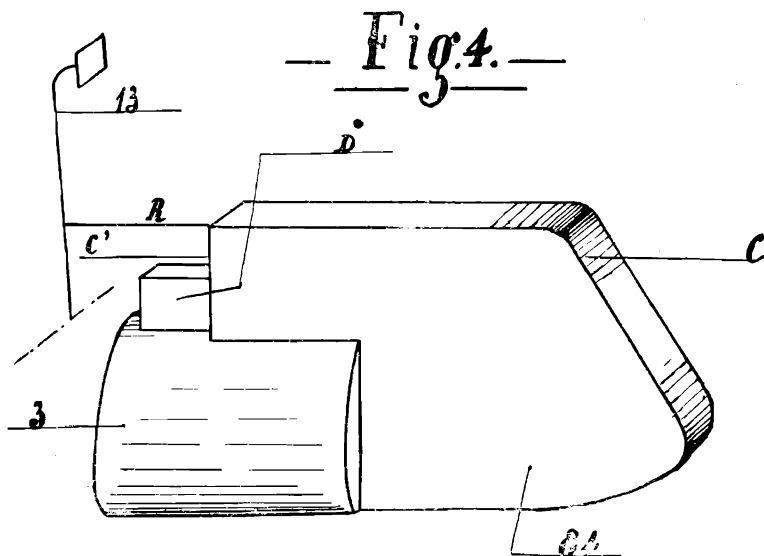
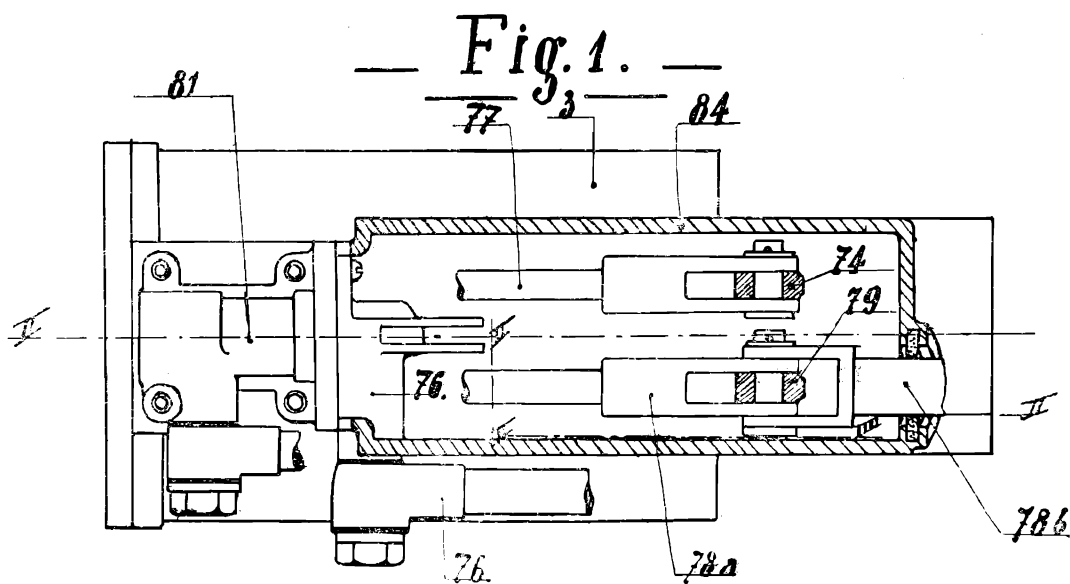
6. Hamulec pomocniczy według zastrz. 5, znamienny tem, że drugi drążek hamulcowy przechodzi przez ściankę tylną karteru, przyczem jeden z tych drążków działa na przednie hamulce wozu, a drugi na tylne jego hamulce.

7. Hamulec pomocniczy, według zastrz. 1—6, znamienny tem, że w miejscach, gdzie jakakolwiek część przechodzi naze-

wnątrz przez ścianki karteru, mieści się dławnica ze skóry lub z tworzywa podobnego.

Société Anonyme Servo-Frein
Dewandre.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

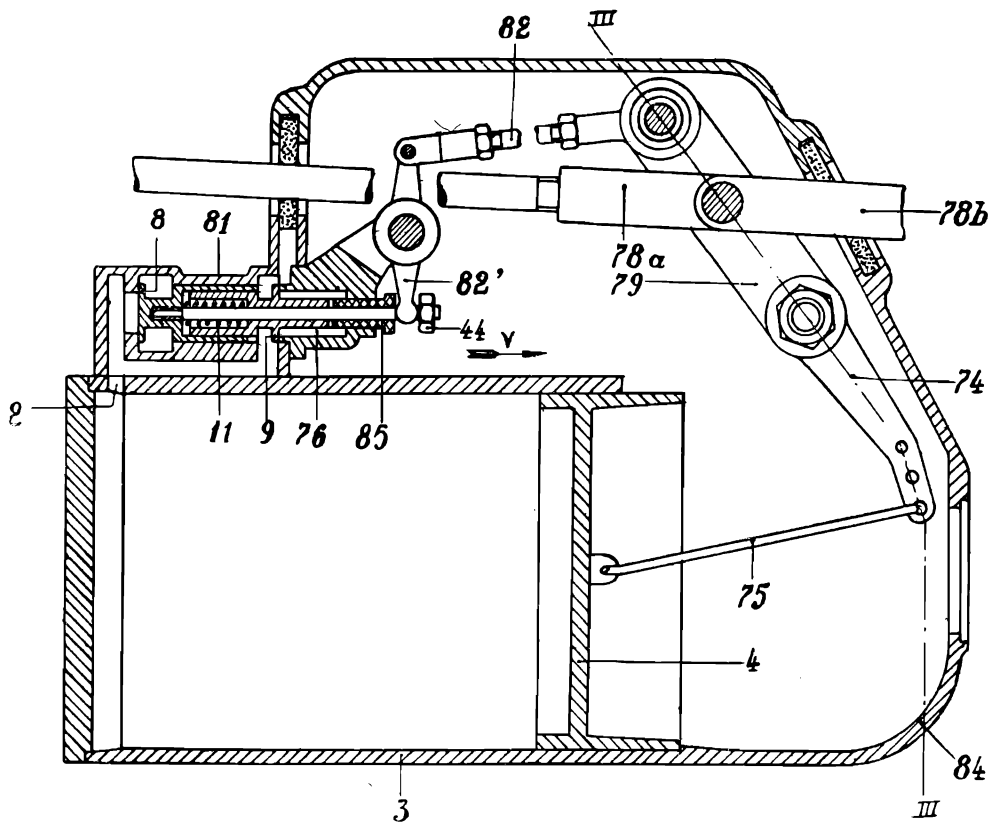

Fig. 2

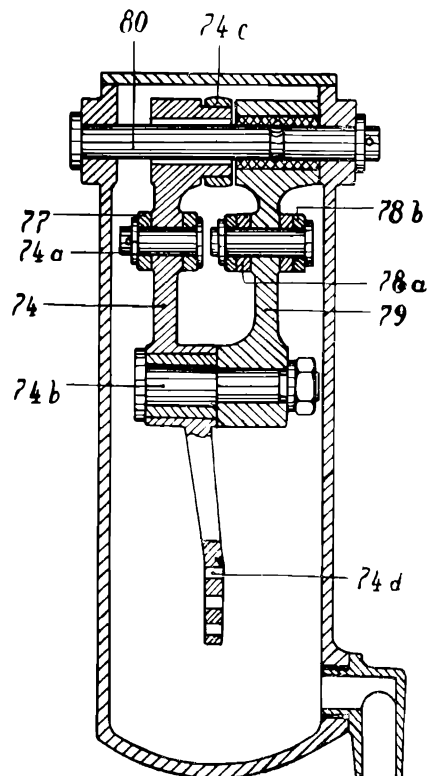

Fig. 3

Fig.5.

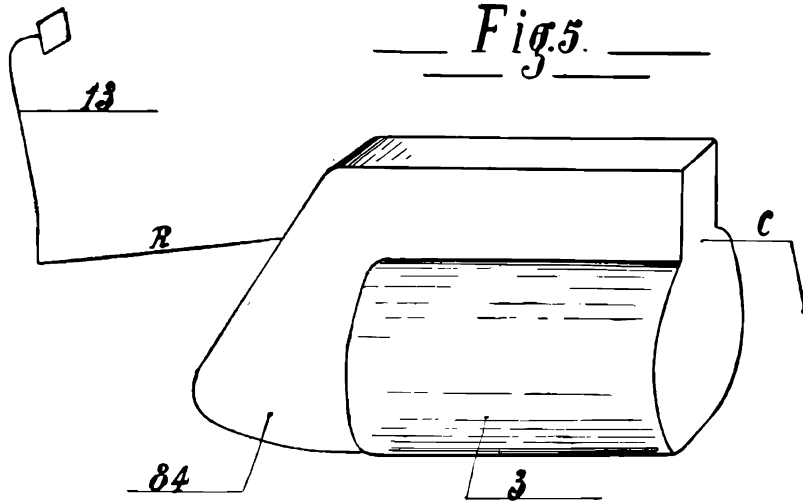

Fig.6.

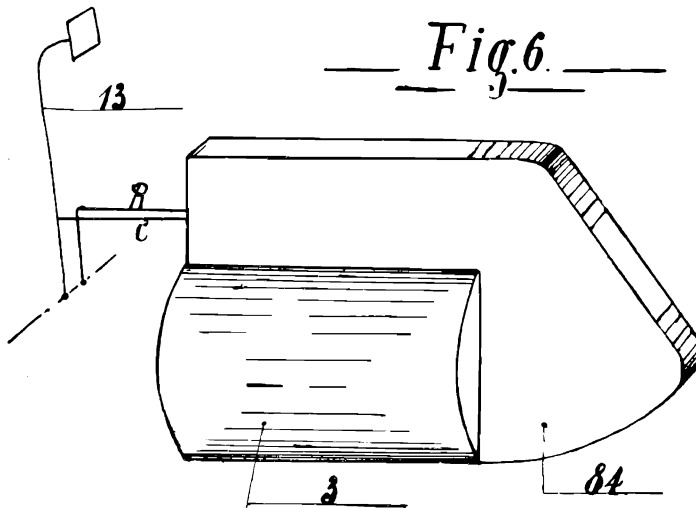

Fig.7.

